

U SPOMEN

Luka Vukojević

(Šipovača, 7. prosinca 1955. –
Zagreb, 24. lipnja 2011.)

Nakon duge i nemilosrdne bolesti, 24. lipnja 2011. u 56. godini života umro je istaknuti hrvatski jezikoslovac dr. sc. Luka Vukojević.

Luka Vukojević rođen je 7. prosinca 1955. u Šipovači. Osnovnu je školu polazio u rodnome mjestu, a gimnaziju u obližnjemu Ljubuškom. Na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1979. godine završio je studij kroatistike i filozofije. Godinu je dana radio u Školi za strane jezike u Zagrebu, a potom od 1980. do 1987. na Pedagoškome fakultetu u Osijeku kao asistent na kolegiju Metodika nastave hrvatskoga književnog jezika. Od 1987. do 1991. godine bio je lektor hrvatskoga jezika na Sveučilištu u Toulouseu u Francuskoj. Od listopada 1991. do umirovljenja, nekoliko mjeseci prije smrti, radio je u Institutu za hrvatski jezik i jezikoslovlje. Godine 1985. magistrirao je s temom iz sintakse nezavisnosloženih ustrojstava (Lingvometodički pristup nezavisnosloženoj rečenici). Disertaciju pod naslovom Izražavanje posljedičnih odnosa u hrvatskome standardnome jeziku, izradenu pod vodstvom prof. dr. Ive Pranjkovića, obranio je u srpnju 2005.

Najveći je dio svojega znanstvenoga djelovanja Luka Vukojević ostvario u Institutu za hrvatski jezik i jezikoslovlje. U Odjelu za standardni jezik bavio se u prvome redu normativistikom i standardologijom te sintaksom. Jedan je od izvršnih urednika Hrvatskoga jezičnoga savjetnika (1999.) te autor najvećega njegova djela. Godinu dana prije njegove smrti objavljena je u izdanju Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje knjiga

Jezični savjeti koju je napisao u suautorstvu s Lanom Hudeček i Milicom Mihaljević, a u kojoj se donosi pregled izabranih savjeta koje su tijekom godina davali članovi institutske službe za jezično savjetovanje. Jezično savjetovanje bila je djelatnost kojom se bavio predano i sa strašću čovjeka koji beskrajno voli svoj hrvatski jezik.

U Institutu Luka je bio osoba kojoj su se stariji suradnici obraćali s pouzdanjem kad su imali kakvih, osobito naglasnih, jezičnih dvojba, a mlađi su suradnici bez zadržke vjerovali njegovim naputcima. Na poslovima jezičnoga normiranja surađivao je i sa Zavodom za norme te uvelike pridonio uređivanju nazivlja određenih struka i područja. Zbog teške je bolesti na bolovanje otišao u vrijeme kad je radio na sastavljanju abecedarija za normativni rječnik hrvatskoga jezika. Njegove će napomene biti dragocjene u daljnjemu radu na rječniku.

Drugo područje na kojemu je radio podjednako predano bila je sintaksa hrvatskoga jezika, na što upućuju i njegov magistarski i doktorski rad. S područja sintakse objavio je, sam i u suautorstvu, velik broj radova, a kao najvažniji njegov doprinos proučavanju hrvatske sintakse svakako valja spomenuti njegovu disertaciju o izražavanju posljedinih odnosa u hrvatskome jeziku koja je 2008. godine objavljena u izdanju Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

Vladimir Rem

(Slavonski Brod, 4. prosinca 1927. –
Slavonski Brod, 22. kolovoza 2011.)

Pisanjem i svestranim kulturnim radom Vladimir Rem bio je šest desetljeća sabirnom točkom slavonsistike u njezinu ekstenzivnome i ujedno osebnom dosegu izvrsnosti, mjesto pamćenja slavonskoga književnog i kulturnog krajolika, prostrano i pomno osmišljeno kreativno spremište zavičajnih slika s mnemoničkim prečacima ključnih riječi (Slavonija, šokaštvo) usredotočenih na kulturnu poetiku *njegovih* gradova: Slavonski Brod i Vinkovci. Pjesnički, esejistički, znanstvenokritičarski, feljtonistički i dokumentaristički tekstovi sabrani u dvadesetak autorskih knjiga, kojima treba pridodati široki krug priređivačkih i uredničkih, napose antologičarskih projekata, bili su popratnica Remova egzistencijalnoga pisanja zavičajnosti koje je pokretalo i oblikovalo slavonsku književnu i kulturnu svakodnevicu unatoč osobnoj auri nenametljivosti.

Rođen je u Slavonskome Brodu 4. prosinca 1927. od oca Stjepana, pohrvaćenoga Nijemca i majke Marije iz šokačkoga roda Akšamović. Poslije osnovne škole i realne

Smrću Luke Vukojevića hrvatsko je jezikoslovlje izgubilo iznimno nadarena jezikoslovca, jednoga od najboljih poznavatelja standardnojezične norme i vrsnoga sintaktičara. Zaposlenici Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje izgubili su dragoga kolegu, suradnika i prijatelja iz čijih će djela i dalje učiti.

Lana Hudeček

gimnazije u Slavonskome Brodu, diplomirao je Hrvatski jezik i jugoslavenske književnosti u Zagrebu. Po povratku u rodni grad, kao srednjoškolski profesor i kulturni djelatnik neprijepnoga hrvatskoga identitetskoga predznaka, više je puta bio na udaru jugo-unitarističkih vladajućih struktura, što je naposljetku dovelo do svojevrsnoga Remova